

Cornblatt BA, Carrión RE, Auther A, McLaughlin D, Olsen RH, John M, Correll CU. (2015). *Psychosis Prevention: A Modified Clinical High Risk Perspective From the Recognition and Prevention (RAP) Program*. *American J Psychiatry* 172(10), 986-94.

Yung AR. (2015). *Toward Improved Risk Prediction in Individuals at High Risk of Psychotic Disorders*. *American J Psychiatry* 172 (10), 932-3.

Trefwoorden: Ultra High Risk

Bij groep met Attenuated Positive Symptoms (APS) kan ontstaan van psychose in zeer grote mate voorspeld worden door vier specifieke variabelen die door de SIPS en de GAF gemeten worden

Vroege interventie en preventie van psychose blijven een grote uitdaging. Tot nu toe is het moeilijk om te voorspellen welke personen met een hoog risico écht risico lopen. Slechts een minderheid van degenen die met behulp van de veel gebruikte Structured Interview for Prodromal Syndromes (SIPS) tot de hoog risico groep worden gerekend ontwikkelen daadwerkelijk binnen 6 jaar een psychose. Met de SIPS kunnen drie aparte prodromale subgroepen onderscheiden worden: 1. attenuated (=zwakke) positive symptoms (APS); 2. brief intermittent psychotic symptoms (BIPS); 3. groep met genetisch risico. In deze Amerikaanse studie werd een homogene groep die aan APS-criteria voldeed (n=101; 12-22 jaar) in het kader van het Recognition and Prevention (RAP) programma 6 jaar gevolgd. Op baseline werden afgenomen: de SIPS, een batterij met klinische, gedragsmatige, functionele en neurocognitieve meetinstrumenten, inclusief de Schedule for Affective Disorders and Schizophrenia for School-Age Children, de Beck Depression Inventory (BDI), de Beck Anxiety Scale (BAS) en de Global Functioning: Social and Role scales (GAF). Periodiek werden herhaald: de SIPS, GAF, BDI en BAS. Het bleek dat na 6 jaar 28,3% van de APS-groep een psychotische stoornis ontwikkeld had. Met behulp van regressie analyses werd er een model ontwikkeld dat de overgang naar een psychose voor 81,8% van de gevallen kon voorspellen. De voorspellende variabelen voor de ontwikkeling van een psychose waren: desorganiserende communicatie, hoog niveau van achterdocht, gebreken in verbaal geheugen (alle drie gemeten met de SIPS) en verminderd sociaal functioneren (gemeten met de GAF). De laatste twee variabelen hadden de grootste voorspellende waarde. Dit betekent dat de personen in deze groep die een hoge mate van desorganiserende communicatie hadden, achterdochtig waren, een slecht verbaal geheugen hadden en steeds slechter sociaal gingen functioneren een kans van bijna 82% hadden om binnen 6 jaar een psychotische stoornis te ontwikkelen.

De editorial van Yung onderstreept dat het onderzoek van Cornblatt et al. een doorbraak in dit onderzoeksveld betekent, hoewel deze methode in vervolgstudies nogmaals bewezen zou moeten worden.